

‘Er wordt hier juist intensief geleefd’

Het BijnaThuisHuis in Zoetermeer is een huis waar mensen die ongeneeslijk ziek zijn de laatste periode van hun leven kunnen doorbrengen en waardig kunnen sterven. Maria Strooij is vanaf de oprichting in 2001 als coördinator bij het huis betrokken. ‘Het is vreemd om van tevoren de afloop al te kennen.’

Maatschappelijk werkster Maria Strooij werkt jarenlang met kankerpatiënten in de Daniël den Hoedkliniek in Rotterdam. Daar zag ze een aantal mensen die niet meer beter zouden worden, maar in de drukke ziekenhuisomgeving niet de rust konden vinden die nodig is in de aanloop naar de dood. Toen in Zoetermeer het BijnaThuisHuis werd opgezet, was Maria één van de eerste medewerkers. ‘De voorbereiding op de dood vraagt een soort inkeer van mensen. Een ziekenhuis is door de grootte van de organisatie en de hoeveelheid mensen al snel een te drukke plaats om te sterven. Ik wil de helpen de omgevingsfactoren zo gunstig mogelijk te maken dat mensen rust kunnen vinden en in zichzelf kunnen keren. In onze hospice is de organisatie ondergeschikt aan de persoon. We benaderen zoveel mogelijk de thuissituatie en laten bewoners zelf bepalen wat ze willen.’

Als coördinator is Maria, in een duobaan met een collega, verantwoordelijk voor de afstemming tussen wijkverpleging en huisartsen en het aansturen van de ruim veertig vrijwilligers. ‘Het is intensief werk, een collega is nodig voor het evenwicht, om dingen bij elkaar kwijt te kunnen. Ik heb geen moeite met dit werk, maar toch raakt het me af en toe. Dat moet ook, maar je mag er niet door omvallen. Dan is het fijn om even met een collega te praten. Daarnaast compenseer ik de heftige momenten in mijn werk met fitness en Chi-Gong in mijn vrije tijd.’ Nieuwe bewoners komen om te sterven. ‘Het is raar dat je van tevoren de afloop al weet, maar ik merk dat er in het BijnaThuisHuis juist intensief geleefd wordt. Natuurlijk gaat het over de dood en grijpen zaken me aan, maar in die laatste periode van het leven worden ook veel bijzondere dingen beleefd en wordt er veel gelachen. Niet

iedereen is meteen zo ziek dat ze zich niet prettig meer voelen.’

Autonomie

Er werken ruim veertig vrijwilligers bij het BijnaThuisHuis. Zij zijn te vergelijken met mantelzorgers en helpen de bewoners met de dagelijkse dingen. Daarnaast praten ze veel met de stervenden en hun familie. ‘Deze mensen doen dat niet voor geld, maar vanuit hun hart. Dat is heel erg voelbaar voor de mensen in het huis.’ De vrijwilligers vinden het leuk

‘In die laatste periode van het leven wordt ook veel gelachen’

om de bewoners te verwennen. ‘Als er iemand een broodje kroket wil, dan wordt dat voor hem gehaald’, lacht Maria. Het huis is bewust huiselijk ingericht en er wordt gesproken over bewoners. ‘Zij wonen het laatste stukje van hun leven bij ons. Er is weinig medische apparatuur of onderzoeken meer nodig. Na het hele proces bij een specialist is de zorg nu weer in handen van de huisarts en voornamelijk gericht op het bestrijden van ongemak en pijn. Er is geen noodzaak meer voor witte jassen. We geven de bewoner zoveel mogelijk autonomie, omdat ze al zoveel hebben moeten inleveren. Zij hebben zelf de regie over hoe het laatste stukje van hun leven eruit ziet. Natuurlijk tot een bepaalde grens. Als het niet meer verantwoord is om iemand alleen onder de douche te laten gaan, dan hel-

TEKST: KIM LOOHUIS FOTO: CHRIS HOEFSSMIT

pen we, maar dat wordt allemaal overlegd en besproken. Openheid is heel belangrijk.’

Uitbreiding

Maria heeft veel mensen begeleidt in hun sterfproces de afgelopen jaren. ‘Mensen moeten in die fase hun zelfstandigheid inleveren en leren hulp accepteren. Dat is moeilijk, vooral voor mensen die altijd alles zelf hebben gedaan. Ik vind het imponerend om te zien dat ook zij uiteindelijk daarin weten te berusten. Dan hebben ze dus een stuk persoonlijke groei doorgemaakt, waar ik nog steeds door wordt geraakt.’

De vraag naar de zorg van het BijnaThuisHuis begint te groeien, dus is de organisatie hard op zoek naar andere huisvesting en nieuwe financiering. ‘We willen over anderhalf jaar minimaal vijf bedden kunnen bieden aan terminaal zieke mensen die een rustige omgeving zoeken om te sterven.’ Die termijn van anderhalf jaar staat vast. Dan gaat namelijk het huidige aangrenzende verzorgingstehuis ingrijpend verbouwen. ‘We willen onze bewoners dan natuurlijk wel uit de buurt van de herrie hebben.’ ■

BijnaThuisHuis

Het BijnaThuisHuis in Zoetermeer is een huis waar ongeneeslijk zieken kunnen verblijven in de laatste periode van hun leven en waardig kunnen sterven. Iedereen is welkom ongeacht levensbeschouwing, leeftijd, inkomen of achtergrond. Het BijnaThuisHuis biedt plaats aan drie personen die, naast een gezamenlijke woonkamer, elk hun eigen kamer hebben. Die huiselijke omgeving is belangrijk, zo kent het huis ook geen bezoektijden. Maria: ‘Dat hebben mensen thuis ook niet. Daar komt onze opvallende naam ook vandaan, het is hier bijna net zoals thuis.’

